

[Pürschel.]

eller med Modstand mod den disse paa-hvilende Tjenestepagt — Frihedsberøvelse indtil 1 Aar.

Det er altsaa den mildeste Takst i Rusland for det, der er sket her! Og Rusland er jo de Herrers store Ideal, som de ved enhver Lejlighed fremholder.

Saa staar der en Bestemmelse i § 59, Stk. 13 — der findes for Resten tilsvarende Bestemmelser i § 58, Stk. 12, og flere andre Steder i den russiske Straffelov med lidt forskellig Strafferamme, men i øvrigt opbygget paa samme Maade. Den siger: Ikke Angivelse af en af de i § 59, Stk. 2, 3 eller 8, i denne Lov omhandlede Forbrydelser, om hvilken man paa troværdig Maade har faaet Kendskab, drager efter sig Frihedsberøvelse indtil 1 Aar.

Jeg nævner denne Bestemmelse, fordi der efter min Mening ikke er nogen Bestemmelse i den russiske Straffelov, der i den Grad er modbydelig som denne. Der straffes enhver, der ikke angiver. Læg nu Mærke til, at under den Proces, vi taler om, blev det oplyst, at det er Kommunisternes første Pligt *ikke* at oplyse noget om, hvem der er med ved saadanne Lejligheder. Det er den Regel, de anvender, saa længe de kæmper for at faa Magten. Den Regel, de anvender, naar de har Magten, er Straf for den, der ikke *angiver*. Dermed er denne Bevægelse karakteriseret, og det er disse Bestemmelser, som gør Livet i Rusland til et Helvede, thi det er disse Bestemmelser, der gør, at Broder ikke kan stole paa Broder og Mand ikke paa Hustru, fordi han aldrig ved, hvornaar denne Angiverpligt bliver gjort aktuel imod ham. (*Aksel Larsen*: Hvad kender De til det?). Jeg kender Deres Straffelov.

Vi har nu set de Herrer komme her og kræve Lovens Beskyttelse. Ingen siger noget til det, den bliver dem ydet i fuldt Maal. (*Aksel Larsen*: Hvornaar?). Til enhver Tid, Lovens fulde Beskyttelse. Dette er ikke nok. Nu kommer de Herrer og kræver Mildhed, Benaadning. (*Aksel Larsen*: Nej, aldrig).

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem maa afholde sig fra at afbryde.

Pürschel: Hvad er Amnesti? Hvad er Benaadning? Det er det samme, det er en Undtgørelse fra Lovens strenge Regler i formildende Retning. Og det kommer man og beder om. Og hvem beder man om det? Kongen. Thi det er Kongen, der efter Grundloven skal give de Herrer Mildheden.

Her kommer de Herrer og siger til Kongen: Du, som vi hader, som vi foragter, som vi skælder paa til enhver Tid, til dig kommer vi og siger: Giv os Lov til at arbejde paa at undergrave det Samfund, for hvilket du er Hovedet; og saa, naar vi er dømt, saa vis os dit milde, kærlige, faderlige Sindelag, saa fritag os for Straf!

Der er over dette noget, ja, man kan ikke sige, at det netop er en Heltepositur, men det fik vi jo ogsaa Indtrykket af, da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var i Stockholm, at det var ikke just det, man skulde vente. Man havde jo tænkt sig om disse Frihedshelte, disse Revolutionshelte, at det var faste, bestemte, sammenbidte Folk, der kæmpede for deres Overbevisning, og som tog de Martyrier, der deraf fulgte, med oprejst Pande. Og saa, ja, saa saare en kom i Klemme, saa gjorde han det uhyre menneskelige, som man kan give eet ramrende Billede af, tror jeg, nemlig dette med den lille Dreng, der kommer galt af Sted, og raaber „Mc-a“. Det er ikke velforeneligt med Heltepositionen, men det er dybt menneskeligt; og derfor vil jeg sige til de Herrer, at hvad de har tabt i Heltepositionen, det har de vundet i Menneskelighed.

Hele denne Sag giver ogsaa Anledning til at undersøge: Hvad er egentlig Kommunisternes Program? Kæmper de for at vinde et Flertal her i Landet og ad den Vej gennemføre deres Anskuelse? Nej, det gør de ikke, saa vidt jeg har forstaaet . . . (*Aksel Larsen*: Jo!). Naa, ja, saa vil jeg sige, at saa beundrer jeg det Mod, hvormed de tager fat, thi mere haablos Opgave har sikkert ingen nogen Sinde indladt sig paa. Men jeg har ogsaa forstaaet, efter de Taler, jeg lejlighedsvis har hørt paa Gader og Stræder, at i Virkeligheden er det heller ikke Maalet. Nej, det er Maalet at skabe et saa stærkt Mindretal, at man kan tilrive sig Magten.

Men saa opstaar det Spørgsmaal — og lad os nu høre det besvaret her i Dag: Hvad er de Herrers Program? Thi hvis det er Programmet, at man vil tilvende sig Magten, blot man har et tilstrækkeligt stærkt Mindretal til, at man kan haabe ved Terror at vinde den . . . (*Aksel Larsen*: Nej!). Ja, nu siger det ærede Medlem nej, men jeg bryder mig ikke om Afbrydelser, jeg vil gerne se det ærede Medlem heroppe og herfra høre Forklaringen. Hvis det er saaledes, at man ved Veld vil naa sit Maal, saa har man samtidig dermed sat sig udenfor den grundlovsmæssige Beskyttelse efter Grundlovens § 85.

Thi Borgerne har Ret til at forsamle sig i Foreninger i lovligt Øjemed, og det er